

Drie toch wat veel

Het gebeurde aan het eind van de vierde duik van die dag. Bijna decotijd volgens de duikcomputer. Dus langzaam omhoog. Een rustig plekje gezocht om wat uit te blazen. En ineens waren ze daar. Drie ronddraaiende tijgerhaaien. Van weggaan wilden ze niet weten.

FOTO'S: MARION HAARSMAN
WWW.ONDERWATERFILM.NL

Dan de stem van Jim Abernethy, kapitein en eigenaar (samen met de bank) van het motorschip de Shearwater. Hij werkt al tientallen jaren met de haaien. 'Go away'. Hij had daar net op die plek een paar stukken vis verstopt onder een koraalblok. En die duiker maar in de weg zitten... Die duiker: Marion Haarsma. Bang voor haaien is ze niet; ook niet voor tijgerhaaien. Maar drie was toch wat veel.

HAAIENBOOT De Shearwater. De haaienboot van Scuba Aventures. Speciaal voor de meer ervaren duiker, bijna blasé wellicht ook, die al overal is geweest. Avontuurlijke reizen, beetje gevaar misschien wel. Vliegen naar Florida. Veel beroemde fotografen van o.a. National Geographic zijn al voor gegaan. Vanuit Palm Beach varen naar de Bahama's en dan gaat het feest beginnen!

Jim Abernethy legt uit dat de haaien goed in de gaten moeten worden gehouden. En vooral oogcontact maken. Met drie tegelijk zoals aan het einde van die vierde duik die dag is dat wel wat moeilijk. Maar hij schreeuwde niet alleen; kwam er ook bij. De hele groep met duikers moet trouwens op elkaar letten en vooral op de tijgerhaaien (*Galeocerdo cuvier*). De rifhaaien (*Carcharhinus perezii*) en citroenhaaien (*Negaprion brevirostris*) worden volkomen genegeerd. Na een dag is dat al heel gewoon. Abernethy lokt de haaien met aas. Hij is tegelijkertijd een groot voorstander van het milieubehoud (conservation). Natuurlijk is hij in zijn jonge jaren ook in de 'fout' gegaan door zijn zakgeld aan te vullen met inkomsten uit gevangen kreeften en baarzen. Zijn vader heeft hem toen zelfs ontferd.

GEHEIM De locatie is 'ergens' in de Bahama's. Waar precies is niet bekend. In de buurt van het eiland Grand Bahama. Zelfs de stuurman schijnt niet de geheime coördinaten van de kapitein te weten. Abernethy is veel te

Duiker met tijgerhaai

Rifhaai

Lemonskark

Lemonshark met Remorra

bang dat zijn 'girls' (het zijn allemaal vrouwtjes haaien, niemand weet waarom) worden weggevangen door de 'longliners'. Het is bijzonder zoals hij en ook zijn bemanning met liefde over hun haaien spreken. Ze hebben de 'vaste' tijgerhaaien namen gegeven en zelfs een echt 'smoelenboek' gemaakt.

De haaien hebben namen, zoals honden een naam krijgen. Ze gedragen zich ook wel als een groep honden. Het zijn geen stomme vreetmachines, integendeel. De liefde en het respect voor deze bijzondere vissoort groeit in

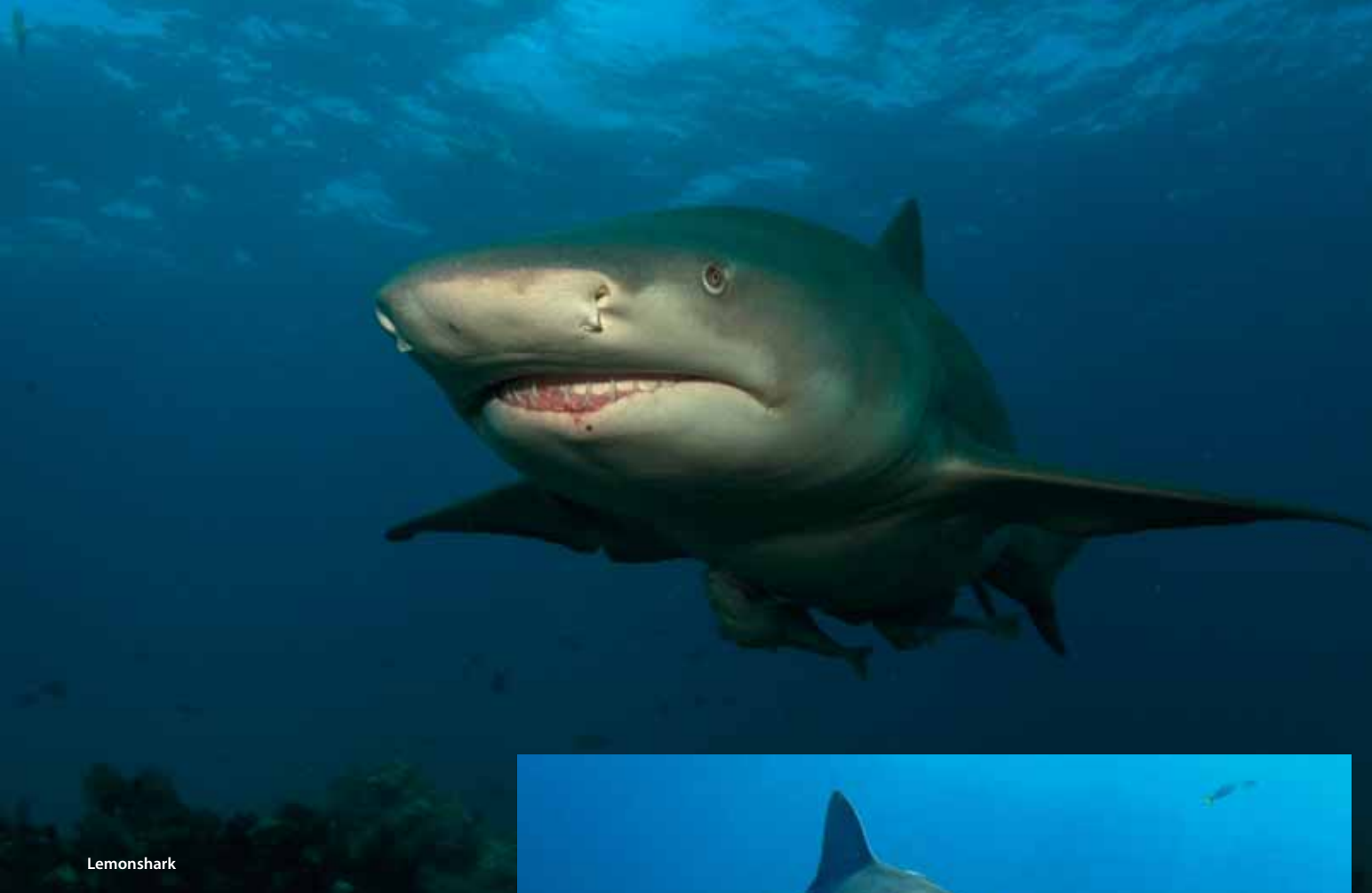
de week aan boord van de Shearwater alleen maar. De grootste is de baas, dat is duidelijk. Als er een in de weg zwemt, krijgt die een knauw. Er vloeit geen bloed, het zijn meer 'lovebites', maar de hiërarchie is hiermee duidelijk gemaakt.

BUMPEN Het lijkt levensgevaarlijk om samen met visvoer tussen de haaien te liggen. Het probleem is evenwel dat, zonder ze te lokken met aas, ze niet voor de camera zijn te krijgen. Haaien eten vis en ze zijn bang voor mensen, vooral ook voor de luchtballen die

duikers produceren. Ook met kratten vol met visvoer in het water, zijn ze nog niet in die duikers geïnteresseerd.

Maar toch. De tijgerhaaien zijn erg groot. Ze kunnen tot 6 meter lang worden. Deze 'girls' zijn tussen de 12 en 14 feet! En een enorme powerplay. Ze zwemmen recht op de duiker af en gaan niet opzij. De bedoeling is om terug te kijken en oogcontact te blijven houden. Vooral geen angst tonen. Soms ook 'bumpen', botsen ze. Volgens Abernethy is dat uit nieuwsgierigheid. Afwerpen met de camera

Lemonshark

mag. En voor de duikers zonder camera is er een plastic stok, een soort pvc buis. Niet om mee te slaan, maar om de stok in de grond te zetten en duidelijk voor hun neus te houden met een air van: tot hier en niet verder.

ADRENALINE Soms stelen de ‘tigerladies’ ook camera’s en zwemmen er dan een tijdje mee rond. Geen goed idee. Al gaat het om een verouderde camera/onderwaterhuis-combinatie, is alles ook verzekerd, toch teveel gehecht aan de spullen en vooral het fotokaartje. Met daarop de opnames waarnaar weer eenmaal thuis nog eens goed wordt gekeken. En dan de reactie; dat allemaal echt gedaan? Daar echt tussen gezwommen? Een vorm van verstandsverbijstering of zo? Maar toch: geen seconde bang geweest, al schiet de adrenaline door de aderen.

De haaien staan er goed op. Zonder met hun ogen te knipperen zijn ze tot dicht bij de camera gekomen. Alle foto’s zijn met de fish-eye lens gemaakt en de voorgrond is ingeflitst en met veel aanwezig licht op de achtergrond. Jim Abernethy adviseert altijd 1/125 f8 en flitsers op halve kracht

ANKERTOUW LOS Die week nog een opmerkelijk moment als de boot weg is. Wel

Tijgerhaai in aanvalshouding

Kop van een tijgerhaai

Tijgerhaai

even gek, zo alleen in de grote zee. Bijna alleen, samen met Shawn Heinrichs en zijn broer. Onder water in de buurt van het anker blijven hangen, in de hoop dat de boot zou terugkomen. Met de boot waren ook de kratten met voer weggedreven, dus het was even rustig. Toch alert en op de uitkijk voor zowel de haaien als de boot. Naar boven gaan en aan de oppervlakte drijven was geen optie, met zoveel haaien in de buurt. Lang duurde het niet voordat de motoren van de boot werden gehoord. Even niet opgelet en niet gemerkt dat het ankertouw was losgeschoten...

Heinrichs is een vriend van kapitein Abernethy. Hij is al een paar keer aan boord geweest. Hij is een fervent videofilmer. Besteedt al zijn geld en tijd aan het maken van onderwater-

Kapitein Jim Abernethy

Rifhaai

films met het doel het publiek te informeren en tegelijkertijd te benadrukken dat het oh zo kwetsbare onderwatermilieu dringend beschermd moet worden.

De Shearwater

BEDREIGD Ook en juist de haaien. Er worden miljoenen haaien per jaar gevangen en gedood door de vissersschepen. De haaien worden aan boord getrokken en de vinnen afgesneden, waarna ze levend terug in zee geworpen worden om daar alsnog een ellendige dood te sterven. Mooie, fascinerende dieren en meestal ongevaarlijk voor mensen en duikers. Het bleek een week lang met Jim Abernethy op zijn motorschip de Shearwater. Een bedreigde diersoort inmiddels dus ook.

Jim Abernethy:

<http://www.scuba-adventures.com>

Shawn Heinrichs:

<http://www.bluespheremedia.com>